

March 2014 | CBBSS |

CBBSS INFOLETTER ON OIL AND GAS E&P

Съдържание

Vasko Nachev: Катастрофална ли е ниската цена на нефта за бранша?

EnergyGlobal: Бъдещето на шистовия газ зависи пряко от технологичния напредък

Natural gas Europe: Rosneft сключва ВПГ сделка с Golar

Rigzone: Египет определя цена на шистовия газ от \$5.45 за милион британски термални единици

Rigzone: Немската газова индустрия бърза да вземе решение по отношение на фракинг регулациите

Telegraph: Великобритания се нуждае от нова национална петролна компания, а не от руски олигарси

Rigzone: ОПЕК печели битката с американския шистов газ

Newsletter content

Vasko Nachev: Is the oil prices drop catastrophic for the industry?

EnergyGlobal: Future of shale gas to rely strongly on technological advances

Natural gas Europe: Rosneft Clinches LNG Deal with Golar

Rigzone: Egypt Sets Price for Shale Gas at \$5.45 per MMBTU

Rigzone: German Gas Industry Urges Decision On Fracking Rules

Telegraph: Britain needs a new national oil company, not Russian oligarchs

Rigzone: OPEC Is Winning Its Battle With US Shale

Катастрофална ли е ниската цена на нефта за бранша?

Васко Начев

Бързата дефлация на цените на суровия петрол от средата на 2014 година представлява на практика 50% спад за по-малко от една година. Това неминуемо оказва мощно въздействие върху доверието в индустрията като цяло и по-специално върху осъществяването на планираните програми и обеми работа за 2015 година. Цената на суровия петрол „Брент“ се срина до текущите нива главно поради пренасищане на предлагането, подхранвана от покачване американския добив на петрол от шистови формации, както и поради намаленото търсене в световен мащаб, особено в Китай и Европа.

Говорейки по време на изложението по нефт и газ в Манама - Бахрейн, Амин Насър-вицепрезидент на Saudi Aramco, казва за местната преса: „Предизвикателствата по време на цикли като сегашния никога не са били по-сложни отколкото днес. Това, което знам от индустрията е, че има планирани проекти на стойност 1 трилион долара, които ще бъдат отменени окончателно или

отложени през следващите няколко години, точно и само заради това, което се случва сега на нефтения пазар.“ Намаления от 20% до 30% в капиталовите разходи се очакват и по веригата на промишлената стойност. Въпреки че много фирми и области остават печеливши при цени от 50 долара за барел, този свободен паричен поток и достъпа до капитали, на които нефтеният бранш се радваше само преди осем месеца, изглеждат безвъзвратно пресъхнали.

Яростната конкуренция и колебания на цените, принуждават енергийните компании да бъдат все по-смели в действията си по трансформиране на своите бизнес модели. Петролни и газови компании, чието стратегическо бъдеще е все още загадка, трябва да се опитат да намерят отговор на въпроси от рода на:

Докъде могат да се разпростират в търсенето на нови находища?

Готови ли са да просперира в бизнес среда, със свръх запаси или иначе казано - могат ли да постигат успехи без значение колко несигурни са цените на техните продукти?

Прогнозата за индустрията е изключително различна днес в сравнение с това как

изглеждаше само преди няколко години, когато петролната индустрия се контролираше основно от картела ОПЕК. Тук е мястото за отваряне на скоба и да отбележа, че съществуването на ОПЕК като организация, поне според мен, няма шанс да продължи още дълго време. Не е далеч времето, когато ще станем свидетели на нейното разпадане.

Слабата световна икономика - по-специално, по-бавния растеж в Китай и продължаващите финансови проблеми в Европа; строги разпоредби за икономия на гориво; по-изгодни форми на алтернативна енергия и развитието на изключително ефективни двигатели на оборудване - толкова различни, че автомобили, булдозери, танкери и кораби при водния транспорт са с драстично намаляване консумацията на горива. Междувременно солидни нови резерви, особено на нефт от битуминозни шисти, в редица региони по света доведоха до пренасищане с обеми от порядъка на 3 милиона барела дневен добив, за които количества липсва пазар.

Увеличаването на доставките на нефт и други течни горива е два пъти повече от тази на потреблението. Това неминуемо доведе до

по-ниски цени и свиване на печалбите. Петролните гиганти като ExxonMobil, BP, Total, Chevron, Shell и други, които инвестират десетки милиарди долари в проучване за нефт и газ, в сегашната ситуация са принудени да съкращават нерентабилни звена, работни места и инвестиции в рискови проекти.

Картината в газовия сектор е с малко по-ярки оттенъци. Световното търсене на природен газ се очаква да нарасне с още 2,2% на година до края на 2019 г. според EIA (Международната агенция по енергетика). Въпреки че природният газ най-вероятно ще продължи да увеличава дела си в световния енергиен микс и да нараства с 2.4% на годишна база до 2018, очаква се добивът да надвишава търсенето в краткосрочен план. Причините за това идват най-вече от очакваните нови играчи на пазара за ВПГ (втечен природен газ). У нас обаче ние се занимаваме основно с реанимиране на стари проекти, без да имаме готовност да реагираме на очакваното ново преразпределение на газовите пазари. Ако в световен мащаб най-много се строят небостъргачи, то веднага след тях се нарежда строителството на терминали за втечен природен газ. Ние все още се

надяваме да строим „Набуко“ или „Южен поток“!?

Приспособяването към новата реалност

Въпреки че това може да е изненадващо, нефтената индустрия е показала не веднъж способности да бъде иновативна и да се намаляват разходите, когато това е необходимо. Компаниите, занимаващи се с проучване и добив на нефт и газ, са впрегнати в новите технологични постижения, като цифровизацията, роботиката и анализи, за да се извличат по-големи обеми въглеводороди с по-малко инвестиции. Например логистиката на водите, управлението на отпадъците, както и извършване на обработка на данни в реално време при фракинг операциите в шистовите находища са едно от местата на значителен напредък в тази посока.

Най-голямата грешка, която петролните и газови компании могат да направят в този труден бизнес пейзаж е да се съсредоточат единствено върху намаляване на разходите (било то операционни или общо административни). Този филм вече сме го гледали в края на деветдесетте години от миналия век. Тази стратегия е ефективна само в много тесна ниша на пазара и рядко е

достатъчно ефективна, за да направи бизнеса успешен в дългосрочен план. По-скоро компаниите трябва внимателно да обмислят предлагането на активи, анализират логистиката на достъпа до наличните пазари, както и да осигурят дългосрочно присъствие на тези пазари, без да се впускат във войната за наддаване. Свръхпредлагането и по-ниските цени, представляват истинско предизвикателство за индустрията, но това не означава, че бъдещето трябва да е в униинето. Това означава, че компаниите трябва да бъдат подготвени и да приемат стратегии, които да се възползват от новата реалност. Това до колко нефтените компании са подготвени ще се разбере още през септември, когато подготвят бюджетите си за следващата година.

Как ще разберем ли?

По това дали цената на нефта през последното тримесечие на тази година се очаква да достигне нива от 70 - 75 долара за барел.

Бъдещето на шистовия газ зависи пряко от технологичния напредък

Energy Global

В последните години се наблюдава съществен напредък в шистовата индустрия поради развитието на ключови технологии за извличане на шистов газ. Това включва хидравличен фракинг, хоризонтални сондажи, микросеизмичен мониторинг, информационни и комуникационни технологии. Чрез тези технологии шистовата индустрия успява да повлияе на американския енергиен микс, позволявайки на страната да постигне енергийна самодостатъчност.

Според неотдавнашен анализ на Frost & Sullivan САЩ са ключовите иноватори при използване на нови технологии за извличане на въгледороди.

За допълнителна информация по отношение на изследването кликнете [ТУК](#)

„Други страни също търсят начини за разработване на шистови ресурси с помощта на напреднали технологии“ отбеляза анализаторът Lekshmy Ravi.

„Преобладаващите от средата на миналото десетилетие високи цени на нефт и газ, както и възможността, която предлага шистовия газ, за редуциране на зависимостта от енергийните доставки, повишава интереса към добива на шистов газ и технологиите за извличане.“

Но със свръхпредлагането на глобалния пазар, петролните цени спадат, намалявайки

добива на шистов газ и съответно

необходимостта от

свързани

технологии. По

време на шистовия

бум, никоя друга

страна освен

Америка не се

фокусира върху

разработването на тези

ресурси, което ясно показва нисходящ тренд в индустрията.

„Хоризонталното сондиране и хидравличният фракинг са основните технологии, които правят извличането на шистов газ лесно и икономически изгодно“, отбеляза Ravi. „За да се устои на пазарните промени обаче тези технологии трябва да бъдат още по-рентабилни.“

“Horizontal drilling and hydraulic fracturing are the major technologies which have made shale gas extraction economical and easy,” pointed out Ravi. “To survive current market volatility, however, enabling technologies in shale gas extraction must be even more cost effective.”

Докато шистовите оператори се опитват да минимизират разходите си по добива за да поддържат конкуретоспособност, те ще подкрепят развиващите нови технологии компании, които правят извличането на шистов газ по-евтино. Компании, които въвеждат взаимосвързани смарт системи с вграден фийдбек за подобряването на ефективността и редуциране на операционните разходи ще бъдат особено атрактивни.

Всъщност шистовата индустрия ще претърпи разтърсване още през тази година, тъй като компаниите се опитват да придобият развойни компнаии и такива предоставящи технологични услуги. Очевидно ще се фокусират върху конкретни най-атрактивни предприятия от гледна точка на собственост върху иновативни технологии и ноу хау.

СТАТИЯТА МОЖЕТЕ ДА НАМЕРИТЕ [ТУК](#)

Rosneft сключва ВПГ сделка с Golar

Natural gas Europe

Русия възобнови фокуса си върху ВПГ, с подписания между Rosneft и Golar Меморандум за разбирателство.

„В рамките на меморандума двете старни ще анализират възможността за използването на технологиите на Golar за плаващото съоръжение за втечен газ FLNG в проектите на Rosneft, което потенциално ще отвори пазарите на Роснефт, една от водещите компании добиващи газ в света,“ се казва в изявлението.

Компанията, водена от Igor Sechin гледа на меморандума като начин за увеличаване на добива, като същевременно се намаляват капиталовите разходи за ВПГ съоръженията.

През 2014 Rosneft отбеляза 49% увеличение в добива на газ до 56.7 милиарда куб.метра. Компанията цели да увеличи ВПГ фокуса си, вземайки предвид решението на Кремъл да либелизира экспортните регулации за ВПГ (декември 2013), оставяйки монопола на Газпром върху доставките чрез тръбопроводи.

Миналия месец Газпром обсъди с алжирската Sonatrach съвместни ВПГ проекти.

Роснефт и китайската национална петролна корпорация (CNPC) заявиха, че обмислят доставките на ВПГ за Китай.

СТАТИЯТА МОЖЕТЕ ДА НАМЕРИТЕ [ТУК](#)

Египет определя цена за шистовия газ от \$5.45 за милион британски термални единици

Rigzone

Египет определи цената на очаквания добив на шистов газ за чуждестранни фирми на \$5.45 за милион британски термални (mmBtu) (\$150/TCM) заявиха официални лица от петролното министерство.

Египет подписа първия си договор за извличане на газ чрез хидравлично разбиване с Apache и Shell Египет през декември, които включват инвестиции от \$30-\$40 милиона заявиха от петролното министерство.

„Шистовото споразумение, подписано с Shell и Apache Corporation гарантира цена от \$5.45 милион британски термални единици," заяви официалното лице, държащо да запази анонимност, пред Ройтерс.

Съгласно договора ще бъдат извършени три хоризонтални сондажи с дълбочина 14 000 фута в находища в Западна Сахара.

„Споразумението е I експериментална фаза за една година, докато не се убедим, че

проучването за шистов газ е възможно“, заяви източникът.

Египет се стреми да увеличи местния добив и чуждестранните доставки на петрол и газ, за да отговори на постоянните енергийни дефицити.

СТАТИЯТА МОЖЕТЕ ДА НАМЕРИТЕ [ТУК](#)

Немската газова индустрия бърза да вземе решение по отношение на фракинг регулациите

Rigzone

Немската петролна и газ индустрия призова правителството да осигури нови фракинг правила, които ще спомогнат на бъдещия добив и технологично разработване.

Министерството на околната среда подготвя правна рамка и обещава строги екологични одити, които включват забрана за сондажи в защитени водни райони.

От проектозакон от миналата година обаче става ясно, че правителството планира пълна забрана на фракинга за добив на газ. Законът предстои да бъде обсъден от германското правителство до края на март.

Gernot Kalkoffen, председател на немската петролна и газ асоциация WEG, обяви, че индустрията се движи по „тънък лед“ и че регулациите трябва да създадат подходяща рамка, която да гарантира добива на природен газ.

„Крайно време е да бъде взето решение“, заяви Kalkoffen. „не е само въпрос за създаване на индустрия, която предлага 20 000 работни места, но също е въпрос на това как Германия ще покрие енергийните си нужди в бъдеще – с или без собствени ресурси.“, обяви той.

Украинската криза предизвика дебат по отношение на зависимостта от газови доставки от Русия, което представлява 37% от немските доставки през 2014. Само 12% от потреблението на страната миналата година са покрити от собствени газови ресурси в сравнение с почти една пета 10 години по-рано.

Опозицията на фракинга остава силна поради екологични опасения и немските власти и законодатели не изявяват желание за издаване на нови разрешителни дори за конвенционални технологии.

WEG обяви, че предложенията в проект закона увеличават разходите и изключват потенциални находища в защитени зони. Плановите да се разреши фракинга само под 3000 м (3,300 ярда) ще изключи някои конвенционални газови находища, обяви Kalkoffen.

Още повече ограничаването на фракинга може да застраши немската експертиза в трудния за проучване сектор петрол и газ, заяви Martin Bachmann, отговорен за проучването и добива в Wintershall, дъщерна компания на BASF.

"It's high time for a decision," said Kalkoffen on Monday. "It's not just the value creation of an industry with 20,000 jobs on the line, but it's also a lot more about the question of how Germany will cover its energy needs in the future - with or without its own sources."

„За немските нефтени и газови компании технологията е конкурентно предимство“, каза той. "Не може да се ползваш с доверие на глобално ниво, ако не можеш да покажеш как използваш технологията у дома."

СТАТИЯТА МОЖЕТЕ ДА НАМЕРИТЕ [ТУК](#)

Великобритания се нуждае от нова национална петролна компания, а не от руски олигарси

Telegraph

Дали отговорът на проблема как да се съживи добива в Северно море не е създаването на нова национална петролна компания?

В самото начало на разработването на региона в началото на 70-те години на 20-ти век, правителството се обърна към Британската национална корпорация BNOС и частично държавната British Petroleum за старт на офшорния добив на петрол в Aberdeen.

В пика си през 1999 от Северно море се добиваха около 4 милиона барела на ден петрол и газ, което осигури енергийната сигурност на страната. След 1968 година са добити над 40 милиарда барела петрол като се счита, че остават да бъдат добити още 16 милиарда.

Проблемът е, че тези сондажи ще стават все

по-скъпи, защото компаниите са принудени да проучват в по-дълбоки води в самия край на района, познат като британски континентален шелф на запад от Шетландските острови.

Но цената за разработване и прилагане на технологията, която се изисква за извличане на петрол от Северно море, е висока. А цени на петрола от около 60 долара на барел, са неустойчиви.

В последния годишен доклад по отношение на петролната и газова индустрия се очертава мрачна картина за района на Северно море. Същевременно министърът на финансите George Osborne обяви данъчни отстъпки за добиващите в района компании. Дори и в този случаи бъдещето съвсем не е сигурно.

Общите приходи от Северно море миналата година спаднаха до най-ниското ниво от 1998 насам и индустрията ще трябва да инвестира около 94 милиарда лири, за да добие следващите 10 милиарда възстановими ресурси.

Проблемът е, че международните петролни компании като Royal Dutch Shell,

Last year, total revenues from the North Sea fell to their lowest level since 1998 and the industry will need to invest an estimated £94bn in order to produce the next 10bn barrels of reserves that are accessible.

Chevron, Total и BP, които са гръбнакът на Северно море за последните 40 години, в момента имат множество инвестиционни възможности на други места по света.

От Арктика, до Южна Америка и Близкия изток, по-рано недостъпните петролни находища се отварят, когато намаляващите цени дават възможност на международните енергийни компании да договорят по-изгодни условия със собствениците на ресурси, които в някои случаи се нуждаят отчаяно от приходи.

Защо да инвестират в добив на петрол с цена от 86 долара на барел в Северно море при ниско ниво на възвращаемост на инвестицията, когато могат да сондират за една малка част от разходите на друго място и сигурен достъп до по-големи ресурси?

Всичко това означава, че правителството трябва да работи по-усилено от всякога, за да запази международните инвестиции в Северно море. Ето защо министър председателят David Cameron блокира сделка, която предвиждаше група руски олигарси, водени от Mikhail Fridman, да постави контрол върху 12 находища на природен газ в Северно море. Базираният в Люксембург инвестиционно дружество

LetterOne имаше на разположение седмица за да аргументира покупката на активите и да отговори на опасенията, че могат да бъдат наложени по-строги американски и европейски санкции срещу Русия.

Предшният изпълнителен директор на BP Lord Browne, нает от Fridman да оглави неговата енергийна компания L1 заяви, че правителството не може да си позволи да отклони инвестиция от Северно море при настоящите ниски цени на петрола.

Лорд Браун може да е против и ако правителството реши да ускори продажба на находища, закупени от Fridman и сътрудниците му чрез придобиване на нефтените и газови активи на немската RWE, тогава може да се бори да намери друг купувач.

Решението на този проблем е да се създаде нов национален петролен и газов играч като BNOС, който да поеме активите. Първоначално финансиран от данъкоплатеца, нов BNOС може да действа като полезна противотежест при търсенете на трети страни - проучващи региона или несериозни спекуланти заграбващи активите на Северно море на безценица, но допринасящи малко по отношение на

енергийната ни сигурност, или по отношение на инвестициите.

Навсякъде в света моделът за национална петролна компания работи доста добре и помага на притежаващите активи страни да смекчат пиковите и спадовете на петролния пазар. Държавната компания Saudi Aramco, която се ползва от монопола над най-големите в света доказани оншорни ресурси е считана за компания, която може да се състезава в технологично отношения дори с най-напредналите международни гиганти.

В Норвегия Statoil, която се счита, че върши добра работа при разработването на петролните и газовите ресурси на скандинавската държава в Северно море, процъфтя като държавна собственост. Норвежкото правителство продаде част от дела си в компанията през годините чрез първоначално публично наддаване, което позволи на норвежците да се възползат директно от Северно море, но все още правителството запазва 67% дял в бизнеса.

Statoil помогна на норвежката страна да си гарантира инвестициите в нейната част

на Северно море въпреки колебанията на петролните цени. Компанията се превръща в един от най-големите европейски оператори с инвестиции по цял свят.

Британският еквивалент на Statoil, първоначално познат като BNOС, се разгръща в Britoil началото на 80-те години на 20 век. Компанията е погълната от BP през 1988, няколко години след листването ѝ на Лондонската фондова борса, оставяйки Великобритания без национален играч в петролната и газова индустрия.

Като се вземат предвид новите сурови нови реалности за привличане на правилните инвестиции в Северно море, сега може би е най-подходящото време да се съживи идеята за британска национална петролна компания. Това помага да се запълни празнината след като компании като Royal Dutch Shell, Chevron, BP и Total постепенно започват да оттеглят инвестициите си в региона.

Нова държавна компания може също да играе важна роля в зараждащия се сектор шистов газ,

A new state-run oil company could also play an important role in kickstarting Britain's nascent shale oil and gas development, which has so far struggled to generate much interest among the industry's big players. Within a decade such an entity would have helped to bridge the gap in North Sea investment and helped to guarantee Britain's energy security for the foreseeable future, with the prospect of returning that value back to the public through an IPO.

който досега се бореше да привлече вниманието на големите играчи в индустрията. За едно десетилетие такава компания би могла да спомогне да се запълни инвестиционната празнина в Северно море и би спомогнала за гарантиране на енергийна сигурност в обозримо бъдеще.

Със сигурност ще е много по-смислено отколкото да оставим петролните и газовите си ресурси в ръцете на руските олигарси.

СТАТИЯТА МОЖЕТЕ ДА НАМЕРИТЕ [ТУК](#)

Кемп: ОПЕК печели битката с американския шистов газ

Rigzone

Добиващите шистов газ американски компании изостават в **Red Queen's Race**, като спадът в добива означава, че новите добити количества петрол не компенсират спадания добив от съществуващите находища.

Red Queen's Race е кръстена на сцена от

романа на Луис Карол "Алиса в Огледалния свят", в която Червената кралица предупреждава Alice: „Цялото това тичане е за да останеш на същото място. Ако искаш да стигнеш някъде другаде, трябва да тичаш два пъти по-бързо."

Red Queen's Race е метафора за съотношенията между увеличения петролен добив от нови сондажи от една страна и намаляващия добив от стари сондажи от друга страна.

Нетният резултат е, че редуцирането на сондажите ще доведе до спад на добива за пръв път от началото на шистовата революция.

Добивът на петрол под други форми, най-вече от офшорни находища в Мексиканския залив, ще продължи да се увеличава през следващите няколко месеца. Но в сектора на шистовия газ, Организацията на страните износителки на петрол (ОПЕК) печели битката с американските компании, добиващи шистов газ и води до застой

By refusing to cut its own output in November and allowing prices to fall sharply, OPEC has attempted to force shale producers to curb their rapidly swelling output.

Production from three of the four largest shale oil plays in the United States will fall next month, the U.S. Energy Information Administration (EIA) says.

на добива.

Отказвайки да съкратят производството си през ноември и позволявайки цените да паднат рязко, страните от ОПЕК принуждават шистовата индустрия да свие бързо увеличаващия се добив.

Според данни на американската администрация по енергийна информация добивът на три от четирите най-големи находища на шистов нефт в САЩ ще намалее следващия месец.

Добивът от региона Bakken за месец април се очаква да спадне с 8,000 барела на ден в сравнение с март. Междувременно добивът от Eagle Ford се очаква да спадне с 10,000 барела на ден, а от Niobrara с 5,000 барела на ден, според доклад на Администрацията за енергийна информация за добива от сондажи.

Единствено за басейна Permian Basin се очаква постоянен ръст следващия месец, но предвиденото увеличение от 21 000 барела на ден е по-малко от половината от отчетеното през декември - 43,000 б/д. Вижте графиката [тук](#).

Ако се включи и добива от малки находища, Агенцията за енергийна информация предвижда, че добивът на шистов петрол през следващия месец ще бъде на същите нива

Сондажите ще станат все по-продуктивни във всички области, като компаниите се концентрират върху високодобивни площи и изоставят периферните зони.

Очаква се средния нов добив в четирите находища да се увеличи почти с 10,5%, от 388 барела на ден от сондаж през декември до 428 барела на ден от сондаж през февруари. Но броят на сондажите от всички четири находища спада с 30% до 765 през същия период.

Сондажите през декември са добавили 423,000 б/д. Но сондажите през февруари ще добавят само 328,000 б/д.

Същевременно намаляващия добив от утвърдени сондажи се очаква да намалее още от 330,000 б/д през февруари до 319,000 б/д през април.

Сондажите от декември добавят общо 103,000 б/д към нетния добив през февруари. Но новите сондажи през февруари няма да добавят стойност към нетния добив през април.

СТАТИЯТА МОЖЕТЕ ДА НАМЕРИТЕ [ТУК](#)

Уточнение

Авторите на настоящия информационен бюлетин финансират това начинание, водени от своята гражданска позиция за необходимостта от пълноценна и балансирана информираност на обществото по въпросите на проучването и добива на нефт и газ. Проявите интерес да подпомогнат проучванията и информационната дейност на Центъра за изследвания на Балканския и черноморския регион могат да се обръщат за повече информация и конкретни проекти към координатора на програмата на следния адрес cbbsinfocenter@gmail.com

Unsolicited mail: Ако не желаете да получавате този инфолетър, моля да се отпишете от адресния списък като изпратите обратно съобщение на cbbsinfocenter@gmail.com

Правата по превода на всички статии принадлежат на издателите на настоящия информационен бюлетин.

Контакти за повече информация:

Алекс Алексиев

alexralex@aol.com

Васко Начев

vasko@infonetbg.com

Илиян Василев

idvassilev@innoenergy.biz

Мартин Владимирев

mvladimirov@ceemarketwatch.com

Руслан Стефанов

ruslan.stefanov@online.bg

Христо Казанджиев

h.kazandjiev@yahoo.com